

TORRELE, Marcel (Knokke 25 maart 1897 –
Oostende 10 december 1976).

Volgde lager onderwijs in Knokke en oefende daarna verscheidene beroepen uit. In 1914 ging Torreele bij de koopvaardij; na 17 maanden varen werd hij in 1916 opgeroepen als soldaat. Aan het IJzerfront maakte hij kennis met Karel de Schaepdrijver. In 1918 aarzelde hij niet op vraag van Vital Haesaert, samen met Bernard Coolen, Jules Charpentier en De Schaepdrijver door het niemandsland naar bezet België te gidsen. Bedoeling was dat de drie gidsen, Haesaert, Torreele en Coolen zouden terugkeren naar de Belgische linies, maar dit lukte niet (**Sublieme Deserteurs**).

Op het einde van de oorlog werd Torreele als krijgsgevangene overgebracht naar Duitsland. Na de wapenstand kwam hij er terecht in een Amerikaans hospitaal en ging daarna op herstelverlof in Frankrijk. In 1921 werd hij door het hof van assisen van Rouen wegens desertie veroordeeld tot twintig jaar gevangenis. Na tien jaar cel verscheen hij voor de krijgsraad van Gent, waar Hendrik Borginon hem verdedigde. Torreele's straf werd er bevestigd, maar hij werd onmiddellijk vrijgelaten. Hij werd opnieuw schipper en speelde geen rol meer in de V.B.

LITERATUUR: L. Devliegheer en L. Schepens, *Front* 14-18, 1968; – H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, I, 1969; – D. Vanacker, 'De zending van Charpentier', in *WT*, jg. 48, nrs. 3-4 (1989), p. 129-151 en p. 195-209.

ILLUSTRATIE(S), zie: **Sublieme Deserteurs**.

NELE BRACKE